

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Ek/942/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120315681
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120315681.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Mesto Žilina, so sídlom Námestie obetí komunizmu 1, 011 31 Žilina, IČO: 00 321 796, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o. so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti povinnému: mal. S. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX X., zastúpeného zákonnou zástupkyňou: Eva J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX X., o vymoženie pohľadávky vo výške 89,12 eur, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/942/2020 zo dňa XX. júla 2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/942/2020 zo dňa 28. júla 2020 zamietal.

odôvodnenie:

Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 16.06.2020 domáhal od povinného vymoženia pohľadávky vo výške 89,12 eur na základe vykonateľného exekučného titulu - výkaz daňových nedoplatkov Mesta Žilina č. OE/K./XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX.

Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 16Ek/942/2020 zo dňa 28.07.2020 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. b) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 53 ods. 1, § 53 ods. 3 písm. b), § 53 ods. 4, § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, na ust. § 77 ods. 2 písm. a), ods. 7 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení účinnom do 30.06.2020 (ďalej len „zákon o miestnych daniach“), na ust. § 8 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že v exekučnom titule je ako daňový dlžník uvedený maloletý zastúpený zákonným zástupcom, z čoho vyplýva, že oprávnený ako správca dane v exekučnom titule označil ako daňového dlžníka osobu, ktorá v čase vydania exekučného titulu, ako aj ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie nebola plnoletá, nebola spôsobilá na právne úkony v plnom rozsahu a preto považuje exekučný titul za formálne nevykonateľný s poukazom na to, že zákon o miestnych daniach v ust. § 77 ods. 7 neumožňuje správcovi dane vyrubiť poplatok za komunálny odpad a drobný stavebný odpad maloletým deťom. Keďže povinnosť zaplatiť poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady podľa zákona o miestnych daniach preberá zákonný zástupca maloletého dieťaťa, v čoho dôsledku v prípade nesplnenia povinnosti zaplatiť poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady podľa zákona o miestnych daniach a miestnom poplatku zo strany zákonného zástupcu oprávnený ako správca dane nie je oprávnený požadovať vymoženie tejto povinnosti v exekučnom konaní od maloletého dieťaťa, teda oprávnený ako správca dane podľa vyššie uvedeného zákona nie je oprávneným vydať exekučný titul, ktorým by maloletému dieťaťu ako daňovému poplatníkovi uložil povinnosť zaplatiť daňový nedoplatok za poplatok za komunálny odpad. Exekučný titul vydal oprávnený ako príslušný správca dane podľa § 4 ods. 1 a § 89 ods. 2

Daňového poriadku, pričom ako druh daňového nedoplatku je v exekučnom titule uvedený poplatok za komunálny odpad. V zmysle § 59 ods. 4 Daňového poriadku účastník daňového konania v konaní koná v takom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti. Súd poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. PL. ÚS 11/2018-10 zo dňa 12.09.2018, kde Ústavný súd vyslovil, že „Ustanovenie § 77 ods. 7 zákona o miestnych daniach a miestnom poplatku vo svojej druhej vete stanovuje: „Za poplatníka, ktorý nie je spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu, plní povinnosti poplatníka jeho zákonný zástupca, prípadne opatrovník.“ Uvedené ustanovenie rieši situáciu nielen maloletých detí, ale aj situáciu iných osôb, ktoré nemajú plnú spôsobilosť na právne úkony z iných dôvodov, preto nemožno prisvedčiť tvrdeniu navrhovateľky, že týmto ustanovením zákonodarcu len „nezávážne očakáva splnenie poplatkovej povinnosti od zákonného zástupcu, alebo opatrovníka maloletého dieťaťa“. Predmetné ustanovenie výslovne stanovuje povinnosť zákonného zástupcu zaplatiť predmetný poplatok za maloleté dieťa, čím zároveň efektívne „prenáša“ poplatkovú povinnosť z maloletého poplatníka na jeho zákonného zástupcu. Postavenie dieťaťa, resp. osoby, ktorá nie je spôsobilá na právne úkony v plnom rozsahu ako „poplatník“, má v tomto prípade len „evidenčný charakter“ pre účely stanovenia správneho počtu osôb, na ktoré sa vzťahuje poplatková povinnosť. Pri ústavne konformnom výklade napadnutého ustanovenia, ktoré nie je možné vykladať izolovane, ale v súvislosti aj s inými relevantnými právnymi predpismi (napr. Občiansky zákonník, zákon o rodine...), preto podľa ústavného súdu nemožno dospieť k záveru, že napadnuté zákonné ustanovenie umožňuje vyrubiť miestny poplatok za komunálny odpad a drobný stavebný odpad aj maloletým deťom.“ Súd tak vyhodnotil, že oprávnený ako správca dane mal pri vyhotovení exekučného titulu označiť za daňového poplatníka zákonného zástupcu maloletého dieťaťa a preto predmetný exekučný titul na podklade, ktorého oprávnený navrhol vykonať exekúciu, nie je formálne vykonateľný, keďže maloletý povinný ako účastník základného konania v čase vydania exekučného titulu nebol spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu, a zákon o miestnych daniach neumožňuje vyrubiť poplatok za komunálny odpad a drobný stavebný odpad maloletým deťom.

Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dňa 17.08.2020 sťažnosť, ktorou žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a odôvodnil ju tým, že sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi vyššieho súdneho úradníka, pričom ním uplatnený nárok vyplýva z exekučného titulu, ktorý je vedený na maloletú osobu a v návrhu na vykonanie exekúcie označil ako povinného zákonnú zástupkyňu maloletého. Poukázal na § 77 ods. 8 v spojení s § 77 ods. 2 zákona o miestnych daniach, kedy poplatková povinnosť vzniká dňom, keď sa fyzická osoba stane poplatníkom, pričom v zmysle § 77 ods. 7 druhá veta zákona o miestnych daniach, namiesto poplatníka, ktorý nie je spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu, preberá povinnosti poplatníka jeho zákonný zástupca, prípadne opatrovník. Poznamenal, že postavením maloletých osôb ako poplatníkov, prípadne dlžníkov sa zaoberal Ústavný súd SR v uznesení PL. ÚS 11/2018-10 zo dňa 12.09.2018, ktorým zamietol návrh verejnej ochrankyne práv na začatie konania o súlade ustanovenia § 77 ods. 2 zákona o miestnych daniach s Ústavou Slovenskej republiky, Dohovorom o ochrane ľudských práv a Dohovorom o právach dieťaťa; predmetom návrhu na začatie konania bolo aj posúdenie poplatkovej povinnosti a následných negatívnych následkov neplatenia, a to vo vzťahu k maloletým deťom, pretože tieto sú v zmysle zákona poplatníkom, a to napriek nedostatku spôsobilosti na právne úkony. Ústavný súd SR v odôvodnení rozhodnutia vyslovil k problematike zodpovednosti za úhradu poplatku za komunálny odpad jasné stanovisko, že prichádza do úvahy uplatnenie metódy ústavne konformného výkladu napadnutého ustanovenia zákona v spojení so súvisiacimi právnymi normami, kde ustanovenie § 77 ods. 7 zákona o miestnych daniach výslovne stanovuje povinnosť zákonného zástupcu zaplatiť predmetný poplatok za maloleté dieťa, čím zároveň efektívne „prenáša“ poplatkovú povinnosť z maloletého poplatníka na jeho zákonného zástupcu. Povinnosť zaplatiť za maloleté dieťa poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady nepochybne vyplýva aj z rozsahu vyživovacej povinnosti medzi rodičmi a deťmi. Oprávnený ako správca dane vedie evidenciu poplatníkov, pričom v zmysle § 89 ods. 2 Daňového poriadku zostavuje výkaz daňových nedoplatkov z údajov vo svojej evidencii daní a miestnych poplatkov. Ako poplatníka eviduje aj maloleté dieťa na základe jeho trvalého pobytu, pričom v zmysle § 77 ods. 7 zákona za poplatníka nespôsobilého na právne úkony v plnom rozsahu plní jeho povinnosti zákonný zástupca, z čoho vyvodil, že osobou povinnou na splnenie povinnosti poplatníka je zákonný zástupca maloletej osoby, ktorá je ako poplatník resp. daňový dlžník, vedená z dôvodu prehľadnosti a úplnosti evidencie. Podľa neho je v exekučnom titule správne označený maloletý ako daňový dlžník (poplatník, ktorý nie je spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu), a súčasne je uvedený zákonný zástupca, ktorý je povinný stanovenú povinnosť splniť. Oprávnený na záver tvrdil, že návrhu na vykonanie exekúcie bola správne označená ako povinná osoba zákonná zástupkyňa maloletého.

Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami preskúmal napadnuté rozhodnutie a po preskúmaní veci sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany oprávneného uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 5 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu oprávneného prezentovanú v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sa súd nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) vysporiadaval s najdôležitejšími dôvodmi uvádzanými v sťažnosti.

Súd pri posudzovaní danej veci vychádzal zo zákonného znenia ust. § 77 ods. 7 zákona o miestnych daniach v znení účinnom do 30.06.2020, kedy za poplatníka, ktorý nie je spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu, plní povinnosti poplatníka jeho zákonný zástupca a tiež zo záverov uznesenia Ústavného súdu SR č.k. PL. ÚS 11/2018-10 zo dňa 12.09.2018, na ktoré poukázal aj oprávnený, a v ktorom Ústavný súd vyslovil, že „...povinnosť zaplatiť poplatok za komunálne odpady drobné stavebné odpady podľa zákona preberá zákonný zástupca maloletého dieťaťa, preto následne nemožno nesplnenie tejto povinnosti zákonným zástupcom vymáhať v exekučnom konaní od maloletého dieťaťa.“ Sudca preto vyhodnotil, že vyšší súdny úradník správne posúdil, že poplatníkom a osobou povinnou z exekučného titulu mala byť zákonná zástupkyňa maloletého dieťaťa a nie maloleté dieťa zastúpené zákonnou zástupkyňou. Aj z návrhu na vykonanie exekúcie je zrejmé, že oprávnený žiadal exekúciu viesť voči maloletému ako povinnému zastúpenému zákonnou zástupkyňou, a preto tvrdenie oprávneného v sťažnosti o tom, že v návrhu na vykonanie exekúcie označil za osobu povinnú zákonnú zástupkyňu maloletého dieťaťa, nemá oporu v zistenom skutkovom stave. V časti H návrhu na vykonanie exekúcie vo vyhláseniach a podrobnostiach k návrhu oprávnený síce uviedol, že ako povinné osoby označuje zákonných zástupcov maloletého, táto skutočnosť však nevyplýva priamo z označenia povinného v časti C nazvaného povinný, kde je za povinného označené maloleté dieťa. Súčasne aj v exekučnom titule je za povinného označené maloleté dieťa zastúpené zákonnou zástupkyňou a keďže exekučný titul ukladá povinnosť plniť priamo maloletému, hoci podľa § 77 ods. 7 zákona o miestnych daniach má za maloletého poplatníka plniť povinnosti a od 01.07.2020 preberať povinnosti jeho zákonný zástupca, tak exekučný titul ukladajúci povinnosť maloletému nespĺňa podmienku formálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Exekučný titul mal správne znieť a ukladať povinnosť priamo zákonnému zástupcovi poplatníka a nie

poplatníkovi nespôsobilému na právne úkony v plnom rozsahu, pričom exekučný súd má za to, že tento právny názor je podporený nielen zákonným znením, ale aj právnym názorom vysloveným v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 11/2018-10 zo dňa 12.09.2018.

Keďže exekučný titul ukladajúci povinnosť maloletému zastúpenému zákonnou zástupkyňou je v rozpore s § 77 ods. 7 druhá veta zákona o miestnych daniach, podľa ktorého má plniť poplatkovú povinnosť za maloletého jeho zákonný zástupca, v dôsledku čoho je v zmysle § 53 ods. 3 písm. b) v spojení s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku daný dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie z dôvodu formálnej nevykonateľnosti exekučného titulu ukladajúceho povinnosť osobe nespôsobilej na právne úkony v plnom rozsahu, hoci povinnosť mala byť uložená jej zákonnej zástupkyňi, sudca preto podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/942/2020 zo dňa 28.07.2020 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie nie je dôvodný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).